

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție**

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Locoman Ion,

În cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Locoman Ion către Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău, privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Locoman Ion prin intermediul avocatului Zaporojan Doina și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 16 septembrie 2015, Locoman Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău, solicitând recunoașterea ca fiind ilegal refuzul nr. 04-109/6793/2014 din 17 august 2015, obligarea Consiliului municipal Chișinău de a-l include în rândul beneficiarilor pentru acordarea indemnizației unice pentru procurarea spațiului locativ, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, a activat în organele afacerilor interne din anul 1991 și până în anul 1995, iar în primăvara-vara anului 1992 a participat la războiul pentru apărarea independenței și integrității teritoriale a Republicii Moldova în componența Brigăzii de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” a MAI al RM.

A mai menționat că, în conformitate cu prevederile art. 2 și a anexei la Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 73 din 16 aprilie 2014 privind transmiterea unui imobil, reclamantul beneficiază de apartamentul nr. XX din blocul locativ amplasat pe str. XXXX, mun. XXXX, pentru construcția căruia, la 25 iunie 2015 a încheiat contractul de investiție nr. 679 cu Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor și întreprinderea de construcții SRL „Viscons-Impex”. În baza acestui contract, reclamantul a investit suma de 36900 lei, pentru executarea lucrărilor de definitivare și dare în exploatare a blocului de locuit, în care se află și apartamentul nr. XX, iar pentru a aduce apartamentul în starea normală de a locui în el, este necesar de a mai investi încă 220100 lei, bani de care reclamantul și familia sa nu dispune.

A notat că, la 05 septembrie 2014, a depus cererea cu nr. 07/L-779/14 către Pretura sectorului Rîșcani, municipiul Chișinău, prin care, a solicitat să i se aloce o indemnizație unică pentru procurarea spațiului locativ. A specificat că s-a conformat cerinței Primăriei mun. Chișinău și a prezentat la Comisia specială a

Consiliului municipal Chișinău documentele prin care a confirmat destinația indemnizației unice solicitate, iar la 26 iunie 2015, a mai prezentat și contractul de investiție nr. 679, încheiat cu Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor și SRL „Viscons-Impex”, demonstrând în mod repetat, că destinația indemnizației unice solicitate este de a definitiva și de a da în exploatare blocul de locuit, în care se află apartamentul nr. XX.

A mai indicat că, la 17 august 2015, prin scrisoarea Primăriei mun. Chișinău nr. 04-109/6793/2014 a fost informat că, deoarece conform art. 2 al Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 73 din 16 aprilie 2014, a fost aprobată lista cu 56 de familii care au beneficiat de apartamente în blocul locativ din str. XXXX, mun. XXXX, Ministerul Finanțelor consideră că, persoanele în cauză nu cad sub incidența prevederilor pct. 6/ din Hotărârea Guvernului nr. 836 din 13 septembrie 2010. Totodată, deoarece indemnizația solicitată se alocă de la bugetul de stat, Primăria l-a informat că se conformează indicațiilor primite de la Ministerul Finanțelor.

În opinia reclamantului refuzul Primăriei mun. Chișinău nr. 04-109/6793/2014 din 17 august 2015 este ilegal și nefondat, deoarece statul s-a obligat să sprijine veteranii, inclusiv prin acordarea, procurarea, construirea și întreținerea locuințelor. Totodată indică și asupra faptului că, decizia de stabilire și alocare a indemnizației unice se adoptă de către o comisie specială, instituită prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 1/5 din 30 ianuarie 2014 și nu de către un funcționar din cadrul Primăriei, iar ulterior, decizia dată urmează să fie aprobată la ședința Consiliului municipal Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 octombrie 2016, acțiunea lui Locoman Ion a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de Locoman Ion prin intermediul avocatului Zaporozjan Doina și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 octombrie 2016.

La data de 24 august 2017, Locoman Ion a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea lui să fie admisă integral.

În motivarea recursului declarat, Locoman Ion a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Locoman Ion, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din

3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Locoman Ion, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Locoman Ion.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Locoman Ion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova